

[J. K. Hansen.]

vi ind for, og nr. 5, det ændringsforslag, der er stillet af et borgerligt flertal, går vi ind for, hvis vi får vedtaget ændringsforslag nr. 4. Endelig er der ændringsforslag nr. 6, stillet af VS, og det går vi imod. Ligeledes skal jeg meddele, at de ændringsforslag, der er stillet uden for betænkningen af DKP, går vi imod.

Halygaard (FP):

Fremskridtspartiets stilling til dette lovforslag er ikke alene affødt af de økonomiske konsekvenser, selv om de er alvorlige nok, men skal først og fremmest ses ud fra hensynet til de unge, der vil have en lærlingeuddannelse, også specielt af hensyn til den restgruppe, som hr. J. K. Hansen så varmt taler for. Derfor vil fremskridtspartiet ikke medvirke til en lovgivning, der forhindrer, at en elev fra folkeskolens 9. klasse direkte påbegynder en lærlingeuddannelse hos en håndværksmester, eller medvirke til en lovgivning, der fordrer, at et EFG-basisår skal være en betingelse for en lærlingeuddannelse. Derfor agter fremskridtspartiet at stemme for ændringsforslag nr. 5. Ligeledes stemmer vi ja til ændringsforslag nr. 2 og nej til de øvrige.

Desværre har der i vor betænkningssagsafgivelse vedrørende de foreliggende lovforslag nederst på side 4 i betænkningssudkastet indsneget sig en beklagelig trykfejl, idet det kunne fremgå af det skrevne, at vi stemmer nej til ændringsforslaget i forbindelse med lovforslaget om Arbejdsgivernes Elevrefusion. Det er ikke tilfældet. Fremskridtspartiet stemmer ja til dette ændringsforslag.

Ivar Hansen (V):

Jeg skal i første omgang knytte nogle bemærkninger til de stillede ændringsforslag.

Vi anbefaler, at man stemmer for ændringsforslag nr. 2 og ændringsforslag nr. 5.

Hvad angår ændringsforslag nr. 2, er der jo tale om, at vi giver erhvervsuddannelsesrådet en bredere tilslutning derved, at Sammenslutningen af Landbrugets Arbejdsgiverforeninger og FTF hver får et medlem i dette råd. Dette kan vi naturligvis intet have at indvende imod.

Hvad angår ændringsforslag nr. 5, må vi sige, at § 16 jo har optaget en meget stor del af udvalgets tid, og som jeg sagde ved første behandling, er vi ikke i den situation, at erfaringerne med EFG nu bør få os til at sige stop for mesterlæren; derfor har vi hele tiden ønsket års-

tallet 1982 taget ud. Man kunne naturligvis nok sige, at der er jo og vil være en 5-årig overgangsperiode, men vi tror, at de praktiske virkninger af at have 1982 stående som årstal i loven ville være, at mesterlæren meget hurtigt ville falde væk, og det mener vi ikke at tiden nu er inde til at træffe beslutning om. Hvis det ændringsforslag vedtages, som vi har stillet sammen med andre partier, kommer erhvervslivet og de faglige organer jo i realiteten til at bestemme udviklingen, til at bestemme den fremtidige erhvervsuddannelsesstruktur, og det finder vi i og for sig er en meget god løsning, som burde have kunnet samle en enstemmig tilslutning i undervisningsudvalget. Jeg skal i øvrigt henvide til ændringsforslagets bemærkninger, hvori vi fastslår, at ikke alene de faglige udvalg, men også de forskellige erhvervsområders hovedorganisationer skal have en afgørende indflydelse på den fremtidige udvikling.

Jeg skal også give en kort kommentar til ændringsforslag nr. 4, som er stillet af undervisningsministeren med tilslutning af et mindretal, og det er jo den meget omdiskuterede sag om indførelse af løn igen i basisåret. Det er et ændringsforslag, som risikofrit, i hvert fald økonomisk risikofrit, kan stilles. Det kan da godt være, at der er en lille politisk gevinst at få ved at stille det ændringsforslag, men vi bliver nødt til at sige, at hvis det blev vedtaget, ville det stille staten over for et meget stort udgiftskrav på i næste finansår $\frac{1}{2}$ mia kr., og det er netop på baggrund af de økonomiske konsekvenser, at vi siger nej til dette ændringsforslag. Jeg finder ikke, det er urimeligt, at man inddrager i sammenligningen 10. klasser, gymnasieskoler og andre tilsvarende uddannelser på det samme aldersniveau, som også ville komme med et ønske om indførelse af en sådan løn, og så ville konsekvenserne af vedtagelsen af et sådant ændringsforslag blive et milliardbeløb for statskassens vedkommende. Det har vi ingen mulighed for at honorere.

Jeg konstaterer i øvrigt, at centrum-demokraterne, de radikale og kristeligt folkeparti udtaler i betænkningen, at det stillede ændringsforslag er i strid med augustforliget, som vi jo også i andre sammenhænge har set forpligter disse augustforligspartier til en fælles holdning over for udgiftkrævende forslag. Det skal jeg for så vidt ikke blande mig i, men dette er jo noget principielt, og vi må vel nærmest derfor sige, at det stillede ændringsforslag